

2.	P	Marjeta, devica	Otoče	17.30	†† Frančiška in Antonijo Pogačnik
3.	T	Gregor Veliki, papež	Kamna Gorica	17.30 18.00	po namenu priprava na krst za starše in botre
4.	S	Rozalija, devica	Kamna Gorica	17.30	†† Arhove
5.	Č	Mati Terezija, redovna ustan.	Dobrava	17.30	po namenu
6.	P	Zaharija, prerok	Kamna Gorica	17.30	† Alojza Muleja
7.	S	Regina, mučenka	Lesce Dobrava	6.00 17.00	romanje v Heiligenblut (pri cerkvi) †† starše in brata Braneta Debeljaka
8.	N	23. NEDELJA MED LETOM Mali šmaren	Kamna Gorica	8.00 8.45	KATEHETSKA NEDELJA † Viko Štern, blagoslov torb krščenje
9.	P	Friderik Oznam, laik	Otoče	17.30	po namenu
10.	T	Ines, mučenka	Kamna Gorica	17.30	† Jožefo Očko, 30. dan
11.	S	Bonaventura, redovnik	Kamna Gorica	17.30	po namenu
12.	Č	Marijino ime	Dobrava	17.30	† Mijo Pretnar
13.	P	Janez Zlatousti, škof	Kamna Gorica	17.30	† Martina Kočevarja, obl.
14.	S	POVIŠANJE SV. KRIŽA	Kamna Gorica	17.30	†† Anico in Valentina Šparovec (misijonar p. Janez Mlakar)
15.	N	NEDELJA SVETNIŠKIH KANDIDATOV	Dobrava	8.00	PRAZNOVANJE PRAZNIKA POVIŠANJE SV. KRIŽA † Martina Kočevarja, obl.

Otroci, s počitnicami smo zaključili, spet se bo pričel šolski pouk in resno delo. Upam, da na Boga še niste pozabili, On vsekakor ni pozabil na vas. Pri veroučnih urah se bomo tudi letos srečevali na Dobravi ob torkih (od 4.-6. razreda) – katehet Eva, ob petkih pa v Kamni Gorici (poučeval vas bom sam): veroučenci od 1.-3. razreda iz cele fare boste imeli verouk ob 14h (če ne bo kakšnih sprememb v šoli, sicer ob sredah ob 15h), otroci od 4.- 6. razreda ob 15h, birmanci iz 7. in 8. razreda (cele fare) pa ob 16h v Kamni Gorici. Ob sredah ob 16h se želim srečati z 9. razredom (in še kom ☺, če le imate čas). Gledali bomo filme s programa Izbrani.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 18. (od 1. 9. do 15. 9. 2024)

NOV ZAČETEK

Še malo in začeli bomo novo katehetsko in pastoralno leto. Začeli ga bomo z romanjem, v luči jubilejnega leta 2025, ki je pred nami. 7. septembra ob 6h se bomo s postaje pri šoli v Lescah odpravili v Avstrijo, v Heiligenblut, obiskali pa bomo še Zell am see in Grosslockner. Sv. Ambrož je o Kristusovi krvi zapisal nekako takole: »Jezusu Kristusu, Božjemu Sinu, se ni bilo potrebno odkupovati za grehe tako kot tistim, ki so se pred postavo želeli zanje odkupiti tako, da so plačevali templju odkupnino dveh drahem. Vseeno je rekel Petru, naj ujame ribo in bo v njenih ustih našel novec stater, S tem bo plačal davek zanj in zase, da Judov ne bi pohujšala. Ko bo kasneje Jezus Kristus na križu za vse ljudi plačal odkupnino,« se sprašuje Ambrož, »ali je katera kri, ki bi se mogla primerjati s Kristusovo krvjo? Kateri človek je tako veljaven, da bi mogel še dati zase odkupnino kljub odkupnini, ki jo je zanj plačal Kristus, ki je edini s svojo krvjo spravil svet z Bogom? Ali je sploh mogoča večja žrtev in odličnejša daritev? Kdo je večji priprošnjik kakor tisti, ki je prosil za odpuščanje vseh grehov in je dal svoje življenje kot odkupnino za nas? Ne zahteva se torej pravna žrtev in odkupnina posameznikov, ker je cena za vse Kristusova Kri, s katero nas je odrešil Gospod Jezus, ki nas je sam spravil z Očetom. On je delal in trpel do konca in jemlje nase naše trpljenje rekoč: 'Pridite k meni vsi, kateri se trudite in jaz vas bom poživil'.«

V tem smislu vas še vabim na romanje (prostora na avtobusu je še za 4). Ta dan bo mašo na Dobravi daroval misijonar p. Janez Mlakar.

In potem bomo pričeli z veroukom. V petek 6. 9. popoldne bom otroke, kot je to navada v drugih župnijah v dekaniji, vpisoval, da bi se tako srečal s starši in da bi otroci nabavili zvezke, liturgične zvezke in knjige. Družina naj bi za ogrevanje in katehezo prispevala tudi po 40 € (tudi če je otrok pri verouku več). Cene knjig in DZ: 1-3 r.:14€, 4.-6. r 16€, 7. in 8. r. (birmanci 14 €). Otroci v vseh razredih bodo uporabljali še Liturgični zvezek (4 €), kar želi biti spodbuda, da bi tudi sveto mašo še bolj pogosto obiskovali. Starši, zavedajte se, da brez vas otroci v teh letih težko razumejo, zakaj iti k maši in zakaj nedeljo posvečevati.

V nedeljo 8. septembra, ko bomo praznovali tudi praznik Marijinega rojstva, bomo veroučno leto pričeli. Otroci, k maši prinesite torbe, da jih blagoslovim. Katehetsko leto bomo izročili pod Marijino varstvo. In potem bomo v tednu po 8. septembru z veroukarji od 4. do 9. razreda opravili spoved. Starši, vabim vas, da k temu zakramentu še vi pristopite in tako pokažete Bogu in vašim otrokom, da ste pripravljeni z božjo milostjo sodelovati.

g. M. Smolik: ČEŠČENJE SVETE REŠNJE KRVI

Po besedi Svetega pisma (Raz 1,5 in 5,9) nas je Jezus opral naših grehov s svojo krvjo. Tako smo zdaj vsi odkupljeni z dragoceno krvjo Kristusa, nedolžnega in brezmadežnega Jagnjeta (1 Pt 1,19). Cerkevni očetje mnogokrat pišejo o neskončni vrednosti Jezusove krvi, ki ji v zvezi z drugo božjo osebo gre božje češčenje. Po besedi sv. Tomaža Akvinskega more te krvi »ena sama kapljica ves svet oprati grehov madeža«.

Češčenje presvete krvi je bilo v Cerкви vedno živo. Izrecne pobožnosti do nje so se razširile posebno po križarskih vojnah, ko so verniki z Zahoda prinašali domov kot relikvije predmete, ki jih je mogla kdaj namakati resnična Jezusova kri. Danes npr. najbolj poznane relikvije Jezusove Krv najdemo v Wingartnu v škofiji Rottenburg-Stuttgart, kjer se hrani kri, ki jo je pod Kristusovim križem shranil vojak Longin, ki naj bi po izročilo Jezusa s sulico prebodel. Kasneje so mu kapljice te krvi ozdravile vid; in v Weisenau v isti škofiji, kjer hranijo kapljice Kristusove krvi, ki naj bi jih shranila sv. Marija Magdalena.

V drugo skupino relikvij Kristusove krvi bi lahko postavili relikvije krvavenja Kristusovih kipov in slik, najpogosteje Kristusovih razpel, bodisi iz njegovih peterih ran, bodisi zaradi bogoskrunskih udarcev po razpelih, kot je npr. čudotvorno razpelo v reški katedrali... Okrog leta 240 naj bi npr. v mestu Bejrut Jezusovo podobo hudobni ljudje prebadali z žebli in sulico, s podobe pa je pritekla kri in voda. Delček to podobe je bil shranjen v Radovljici in tja priklical trume romarjev. Krvavenje s križa je bilo podlaga za romanja tudi v Peravo pri Beljaku.

V tretjo vrsto pa bi lahko postavili relikvije presvete Jezusove krvi, ki je pritekla iz sv. evharistije. Običajno je zakrvavela sv. hostija v rokah nevrednih, ki so jo včasih skušali tudi oskruniti. Največje nemško središče češčenja Kristusove krvi je v Wallduernu v freiburški škofiji. V Wallduernu je duhovnik Henrik Otto I. 1330 v nepazljivosti prevrnil kelih, v katerem je bila po posvetitvi že sv. Rešnja kri. Na korporalu, priču pod kelihom, je takrat

nastala slika razpela in okrog njega enajst »Veronik«, t. j. Jezusovih glav kronanih s trnovo krono. Duhovnik je korporal skrival v lino pod oltarjem, pred smrtjo pa je odkril svojo skrivnost.

Podoben čudež se je zgodil v Ludbergu na Hrvaškem.

Ko je neki duhovnik maševal, je po spremenjenju hostije v Kristusovo telo, podvomil v resničnost spremenitve. Ko se je hotel obhajati v času obhajila, je tekočina v kelihu zadobila vidno in naravno barvo krvi. Zaprepaščen nad čudežem je do smrti skrival to skrivnost, pred smrtjo pa le naročil, naj Sveto kri hranijo v župnijski cerkvi Svete Trojice v Ludbergu. Po tistem so se v tem mestu zgodili mnogi čudeži. Cerkev je ta evharistični čudež priznala in Ludbergu podelila mnoge odpustke. V času kuge I. 1739 so se v hrvaškem saboru zaobljubili, da bodo v Ludbergu zgradili kapelo Predragocene Kristusove krvi, a te

zaobljube kljub prenehanju kuge takrat dolgo niso izpolnili. Kasneje so končno jo...

Nekateri romarski kraji so dobili celo ime po Sveti krvi (Heiligenblut). V kripti pod glavno ladjo se nahaja grob sv. Briciusa, ki naj bi v 10. stoletju iz Bizanca tja prinesel dragoceno steklenico s Kristusovo Krvjo. Čudežev na teh krajih Cerkev navadno ni preiskovala, ni pa ovirala ljudskih pobožnosti, ki so izvirale iz prave vere.

Nov polet je dobilo češčenje žive Jezusove krvi v 19. stoletju. Sv. Vincenc Marija Strambi (1745-1824), škof v Civitavecchiji nad Rimom, je s spominjanjem na Jezusovo Rešnjo kri, prelito na križu, spreobrnil mnogo grešnikov. Njegovo misel je z apostolsko vnemo uporabljal sv. Gašper del Bufalo (1780-1837) in z njo obnavljal opešano vernost v rimskem okolišu. Že od svoje nove maše (1808) je najrajši govoril o človeški rešitvi po presveti Krv in leta 1815 s tem naslovom ustanovil posebno redovno družino. Leta 1834 se ji je pridružila še ženska veja častilk presvete Kristusove krvi. Ko je papež Pij IX. opazil zveličavne sadove teh ustanov, je po svoji vrnitvi v Rim leta 1849 uvedel za vso Cerkev praznik Presvete krvi. Obhajali so ga na prvo nedeljo v juliju, sv. Pij X. pa je leta 1913 praznik prestavil na 1. julij. Papež Janez XXIII. se je sam rad spominjal človeškega odrešenja po Božji krvi, preliti iz usmiljene božje ljubezni do grešnikov. Za vso Cerkev je potrdil in priporočil **litanijske Presvete krvi.**

Zakaj je kljub temu nova ureditev bogoslužnega koledarja opustila praznik 1. julija? Preprosto zato, ker Cerkev želi, da vsa praznovanja čim tesneje navezujemo na živo Jezusovo osebo, ki je za nas vir božjega življenja v dušah.

Popoln smisel češčenja Presvete krvi dosegamo v Cerкви na več načinov. Že med praznovanjem svetega tridnevoja do Jezusovega vstajenja z živo vero obnavljamo spomin na Jezusovo kri, ki jo je pretil na Oljski gori, ob bičanju, pri kronanju s trnjem, na križevem potu in pri križanju do trenutka, ko je iz prebodene Jezusove strani pritekla kri in voda. S tem je Zveličar, Božje jagnje, utrdil novo zavezo v svoji krvi in po vstajenju postal vir življenja po svoji Besedi: Kdor je moje meso – kruh življenja – in pije mojo kri, ima večno življenje v sebi (Jan 6,54). Ta misel je temelj posebnega praznika svetega Rešnjega telesa in Rešnje krvi. In tudi o praznovanju povišanja sv. Križa (14. septembra) – Kristusov križ najpomembnejša relikvija - se nam vnovič razodeva zmagoslavna moč Jezusove krvi, prelite na križu. Vsa ta praznovanja nas opozarjajo na popolnost božjega odrešenja po učlovečenem Bogu, ki je pretil svojo kri iz ljubezni do nas, na kar nas opozarja praznik Jezusovega Srca.

Ob tolikšnem praznovanju polne skrivnosti našega odrešenja nam poseben praznik Presvete krvi ne dodaja nič novega in more zato odpasti. Že od drugod vemo, da je Kristusova kri zaslužila božje češčenje, prav pa je, da to vero vedno povezujemo s Kristusom, ki je vir božjega življenja v dušah. Češčenja Božje krvi Cerkev s tem ni opustila in mašne molitve »v čast Jezusovi krvi« so še naprej v Rimskem misalu.

Litanijske presvete Rešnje krvi sklenemo: **S svojo krvjo, Gospod, si nas odrešil in nas našem Bogu napravil za kraljestvo.**

Molimo. Bog, naš Oče, z dragoceno krvjo svojega Sina si odrešil ves človeški rod. Ohrani v nas delo svojega usmiljenja, da bomo trajno obhajali skrivnost odrešenja in prejeli njegove sadove. Po Kristusu, našem Gospodu. – Amen.